

ΣΤΟΝ ΤΖΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟΝ ΤΗΣ ΤΖΙΥΡΚΑΣ

Ἄπὸ τῆς τρεῖς σου τῆς πηγῆς
 πετάσσονται νεροσυρμῆς
 ὀλόδροσες, τζιυματιστές,
 ποδὶ τρέχουν νύχταν μέραν.
 Ποτίζουν πόλεις τζιαὶ χωρὰ
 δροσολοοῦν σὺλλους τοὺς λάς,
 χιτηνὰ ἀκόμα τζιαὶ δεντρὰ
 νοτίζουν τὸν ἀέραν.

Εἶσαι καμάριν τῆς Τζιυρκᾶς
 τζιαὶ ἡ χαρὰ τῆς Μεσαρκᾶς
 ψυσιῇ σὲ σὺλλα τὰ χωρὰ
 ττὲ ὡς τὴν Καλοψίδα
 δοξολοοῦν σε τὰ παιδικιὰ
 ἢ κάθε πόλη τζιαὶ καζᾶς
 — τζιαὶ τωρινὰ τζιαὶ πρωτινὰ —,
 ἄκόμα τζι' ἢ Σαλαμίνα.

Πίννει ποδὶ σὲν ἡ λεμονιά
 ἢ ἑκατόγρονη ἐλιά,
 μὰ τζι' ἢ δροσάτη κορασ'ιά,
 δοξάζοντας τὸν πλάστην,
 ποδὶ σὲ ἔπεψεν μέσ' τοῦτην γῆν
 νὰ τῆς διᾶς πνοήν, ζωήν,
 πλούθνια, τιμὴν τζιαὶ προκοπήν,
 χαρὰν σ' σὺλλην τὴν πλάσην.

1979

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ